

Arrest

nr. 279 747 van 4 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantoren van advocaat Hilde VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 24 oktober 2022.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Congolese nationaliteit te zijn.

Zij verklaart sedert 2017 in het Rijk te verblijven.

In 2018 leerde zijn de heer S. kennen. Geleidelijk aan ontstond er een relatie en op 17 september 2021 diende het koppel een huwelijksaangifte in bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Zemst.

Op 13 januari 2022 werd de verzoekende partij in kennis gesteld van het gegeven dat de huwelijksvoltrekking werd geweigerd. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de familierechtbank.

Op 30 maart 2022 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Het beroep werd op 23 augustus 2022 verworpen.

Bij vonnis van 18 augustus 2022 vernietigde de familierechtbank de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van 13 januari 2022 en gaf zij het bevel om het huwelijk te voltrekken.

De ambtenaar van de burgerlijke stand tekende echter hoger beroep aan tegen dit vonnis.

Op 24 oktober 2022 werd de verzoekende partij opgehaald in haar woning en werd zij overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op haar verwijdering naar haar land van herkomst.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

3.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

In casu is de verzoekende partij vastgehouden met het oog op haar verwijdering van het grondgebied. Zij maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, zodat het vaststaat dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn. Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

Aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3 Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *"De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."*

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

In een enig middel voert de verzoekende partij een kennelijke appreciatiefout aan en de schending van de materiële motiveringsplicht door schending van de artikelen 62, 74/13, 74/14 en 74/17, § 2 van de vreemdelingenwet, van de formele motiveringsplicht door schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 8 en 12 van het EVRM, van de artikelen 7 en 9 van het Handvest van de grondrechten van de EU, van het hoorrecht en van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en algemene rechtsbeginselen van het Unierecht, zoals vervat in de artikelen 41, lid 2 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de EU, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van punt 2 van de omzendbrief van 17 september 2013 betreffende de gegevensuitwisseling tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken ter gelegenheid van een huwelijksaangifte of een verklaring van een wettelijke samenwoning van een vreemdeling in illegaal of precair verblijf, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel, van het gezag van gewijsde en van artikel 24 van het Gerechtelijk Wetboek.

De verzoekende partij stipt onder meer aan dat de bestreden beslissing de voornoemde omzendbrief geheel buiten beschouwing laat. Ze benadrukt dat ze nog steeds onder toepassing valt van de opschorting van gedwongen uitvoering van de verwijderingsmaatregel zoals voorzien in de omzendbrief, gezien het

vonnis van de familierechtbank van 18 augustus 2022 de ambtenaar van burgerlijke stand veroordeeld tot het voltrekken van het huwelijk en in het beschikkend gedeelte bevestigt dat de termijn van zes maanden zoals voorzien in artikel 165, § 3 BW hiertoe wordt verlengd. Zij stelt dat zij en haar aanstaande echtgenoot erop mochten vertrouwen dat er geen inmenging zou plaatsvinden in hun privé-en gezinsleven door het nemen van een verwijderingsmaatregel en de gedwongen uitvoering ervan in dit stadium van de procedure, namelijk op het moment dat zij nog steeds binnen de termijn van zes maand zitten voor het voltrekken van een huwelijk, gelet op de verlenging van deze termijn door de familierechtbank die hen gelijk gaf en aan de ambtenaar van burgerlijke stand de verplichting oplegde om het huwelijk te voltrekken, oordelend dat er geen sprake was van schijnhuwelijk. Ze vervolgt dat het feit dat de gemeente in hoger beroep ging tegen het vonnis van de Familierechtbank echter niet vermeld staat bij de uitzonderingen in de omzendbrief op het beginsel van de opschorting van de gedwongen uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dat de omzendbrief als einde van de termijn van opschorting van gedwongen uitvoering van een bevel bepaalt dat deze loopt tot de datum van beslissing van weigering van de ambtenaar burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken, na het verstrijken van de termijn van zes maand zoals voorzien door het BW ofwel tot de dag na het voltrekken van het huwelijk.

De omzendbrief van 17 september 2013 betreffende de gegevensuitwisseling tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand en de Dienst Vreemdelingenzaken ter gelegenheid van een huwelijksaangifte of een verklaring van een wettelijke samenwoning van een vreemdeling in illegaal of precair verblijf bepaalt wat volgt:

“2. Opschorting van de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten :

Indien aan een vreemdeling, aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten (« BGV ») betekend werd, een ontvangstbewijs (artikel 64, § 1, van het Burgerlijk Wetboek) of een ontvangstbewijs (artikel 1476, § 1, van het Burgerlijk Wetboek) afgegeven werd zal de minister die bevoegd is voor de Toegang tot het Grondgebied, het Verblijf, de Vestiging en de Verwijdering van Vreemdelingen of zijn gemachtigde niet overgaan tot de uitvoering van dit « BGV », en dit tot :

- de dag van de beslissing tot weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken of om melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning;*
- het einde van de termijn van 6 maanden die bedoeld wordt in artikel 165, § 3, van het Burgerlijk Wetboek;*
- de dag na de voltrekking van het huwelijk of de verklaring van wettelijke samenwoning.*

De uitvoering van het « BGV » zal echter niet worden opgeschort wanneer de vreemdeling aan wie het BGV afgegeven werd : (4)

- geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te schaden;*
- door de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (of zijn gemachtigde), op eensluidend advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;*
- ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;*
- een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;*
- met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;*
- met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;*
- sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;*
- het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort, noch opgeheven is;*
- reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot weigering om een huwelijk te voltrekken of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning.”*

Zoals de verzoekende partij terecht aanstipt werd deze omzetbrief gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Ook al heeft deze omzendbrief geen verordenend karakter, kon ze wel op vertrouwen dat de

regels die de verwerende partij zelf heeft gestipuleerd en die duidelijk in deze omzendbrief worden vermeld, zouden worden nageleefd.

Uit het vonnis van de familierechtbank van Brussel blijkt dat de eis van de verzoekende partij ontvankelijk en gegrond verklaard werd en dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand werd vernietigd. Tevens wordt de ambtenaar van de burgerlijke stand veroordeeld tot het voltrekken van het huwelijk en wordt de termijn bepaald in artikel 165, §3 van het BW met zes maanden verlengd.

Het gezag van gewijsde geldt inderdaad ten aanzien van de partijen, maar neemt in casu niet weg dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand vernietigd werd en dat de termijn van artikel 165, § 3 van het BW werd verlengd met zes maanden. Ook al heeft de verwerende partij een ruime discretionaire bevoegdheid en kan zij een verwijderingsmaatregel nemen gebaseerd op het eerdere negatieve advies van het parket zolang er geen uitspraak is in beroep, neemt dit niet weg dat zij in haar eigen instructies heeft aangegeven dat er geen verwijderingsmaatregel gedwongen zou worden uitgevoerd zolang de termijn van artikel 165, § 3 van het BW nog lopende is. De verwerende partij gaat er in haar nota aan voorbij dat er een verschil bestaat tussen het nemen van een verwijderingsmaatregel en het gedwongen uitvoeren van dergelijke verwijderingsmaatregel.

Zoals de verzoekende partij terecht aanstipt wordt het gegeven dat de ambtenaar van de burgerlijke stand hoger beroep heeft aangetekend niet vermeld onder de uitzonderingsgronden. Prima facie lijkt het dat de verzoekende partij er aldus op kon vertrouwen dat er geen gedwongen verwijderingsmaatregel zou plaats vinden ten opzichte van haar zolang de termijn van artikel 165, §3 BW nog lopende was.

Een schending van het vertrouwensbeginsel wordt prima facie aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

33.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikelen 2,3,4, eerste lid en 7 van het EVRM).

3.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij onder meer als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat :

“haar stabiele gezinssituatie volledig zal worden kapot gemaakt en zij een scheiding van onbepaalde duur zal moeten ondergaan met haar partner, van Belgische nationaliteit, die niet de mogelijkheid heeft om haar te vergezellen naar Congo, omdat hij anders zijn werk riskeert te verliezen, belangrijk inkomstenverlies te lijden, alsook al zijn sociale en professionele engagements in het kader van zijn werk en de verenigingen waarin hij actief is voor onbepaalde duur te moeten opgeven, alsook te worden gescheiden van zijn andere familieleden in België;

Dat de uitvoering van de bestreden beslissing een moeilijk en ernstig te herstellen nadeel tot gevolg zal hebben, gezien de langdurige scheiding die deze tot gevolg zal hebben tussen de partner van de eiseres enerzijds en de eiseres anderzijds, gelet op alle aspecten en individuele elementen van dit dossier, alsook de tewerkstelling van de partner van de eiseres;

Dat de contacten via moderne communicatiemiddelen een stabiele gezinsleven als samenwonende partners absoluut niet kan vervangen, zeker gezien de scheiding niet van korte duur zal zijn, gelet op de procedure die wordt ingeleid bij het Hof van Beroep op 3 november 2022, zitting waarop er conclusietermijnen worden geacteerd waarvan de laatste op 6 februari 2023 valt, waarna er pas een pleitzitting kan worden vastgesteld en er dan nog een termijn is voor het vellen van het arrest en pas nadat dit definitief is geworden er een visum gezinshereniging kan worden aangevraagd, waarvoor er weer een wettelijke behandelingstermijnen is van zes maanden;

Dat er daarom sprake is van een scheiding van onbepaalde duur en zelfs van een scheiding van middellange termijn, die een jaar tot een jaar een half kan bedragen, wat een zeer lange termijn is op de leeftijd van verzoekster die 53 jaar oud is en zeker voor Meneer S. die 73 jaar oud is;

Dat daarom moet worden geoordeeld dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel omwille van de ongeoorloofde en onevenredige inmenging in het gezinsleven in strijd met artikel 8 EVRM is aangetoond”

Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan, daar zij voor een lange periode zal worden gescheiden van haar levenspartner en haar gezinsleven niet verder zal kunnen zetten en dit doordat de verwerende partij haar eigen onderrichtingen niet naleeft.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan. Derhalve is de derde voorwaarde vervuld.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden zodat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan worden bevolen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 oktober 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. M.-C. VERTOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M.-C. VERTOMMEN

J. CAMU